

רבי עקיבא והסוד הגדול!

"כל דעביד רחמנא – לטב עביד"

מסע של אמונה ואהבת השם
(לילדי כתות ב'-ד')

הַצַּדִּיק שֶׁאֱהָב אֶת הַשֵּׁם

- רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה
חָכָם גָּדוֹל בַּתוֹרָה.
- הוּא אָהַב אֶת יְהוָה
בְּכָל לִבּוֹ!
- הוּא יָדַע שֶׁהַשֵּׁם
הוּא אֲבֹא שְׁלָנוּ,
וְתָמִיד שׁוֹמֵר עָלֵינוּ.

יְלָדִים, זְכְרוּ:
כָּל מֶה שֶׁהַשֵּׁם עוֹשֶׂה –
הוּא עוֹשֶׂה לְטוֹבָתֵנוּ!

יוצאים לדרך!

יום אחד, רבי עקיבא יצא למסע דרך יער ומדבר. מה הוא לקח איתו?

חמור – כדי לרכב
ולשאת את החפצים.

תרנגול – כדי להעיר אותו
בבוקר לתפילה לשם.

נר – כדי להאיר בחשך
וללמד תורה בלילה.

תפילת הדרך ובטחון

הדרך הייתה ארוכה וקשה.
השמש התחילה לשקוע, והחשך כמעט הגיע.
אבל רבי עקיבא לא דאג כלל!

אין מקום לישון!

רבי עקיבא הגיע לעיר ובקש מקום לישון בו הלילה.
אבל תושבי העיר לא הסכימו לארח אותו. איש לא פתח לו דלת!

האם עלי לכעס?
חלילה! גם
זה מהנשם.

כל דעביד רחמנא – לטב עביד!
(כל מה שנשם עושה – הוא לטובה)

בַּחוּשָׁה, לִבָּד... אֲבָל עִם הַנֶּשֶׁם!

רַבִּי עֲקִיבָא הֵלֵךְ לִישׁוֹן בַּשָּׂדֶה בַּחוּץ, בַּחוּשָׁה הַגָּדוֹל.
הוּא הִדְלִיק אֶת הַנֵּר שְׁלוֹ כְּדֵי לְלַמֵּד מֵעֵט תּוֹרָה וּלְהַתְפַּלֵּל.
הַחֲמֹר וְהַתְרַנָּגוֹל עָמְדוּ לִידוֹ.

הוּא יָדַע שֶׁהוּא אֵף פַּעַם לֹא בִּאֲמַת לִבָּד,
כִּי אֲבִינוּ נִשְׁבַּשְׁמִים אֹתוֹ תָּמִיד.

אוי... הַיָּר נִכְבָּה!

פִּתְאוֹם, נִשְׁבָּה רוּחַ חֲזָקָה וְקָרָה.
פוּוּ! הַיָּר שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא נִכְבָּה, וְהוּא נִשְׁאַר בְּחֹשֶׁךְ מְחֹלָט.

גַּם עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא
כּוֹעֵס. אֲנִי בּוֹטֵחַ בַּשֵּׁם:
כָּל דֹּעֲבִיד רַחֲמָנָא
לְטַב עֲבִיד!

לילה של נסיונות

מהומה בלילה! ארי שאג וטרף את החמור!
ומיד לאחר מכן, חית בר קפצה ולקחה את התרנגול!
רבי עקיבא נשאר כעת בלי אור, בלי חמור ובלי תרנגול.

ומה אמר רבי עקיבא?

כל דעביד רחמנא – לטב עביד!!!

בִּקְרֹת חֲדָשׁ יֵרֵד עַל הָעוֹלָם

הַשָּׁמַיִם זֶרְחָה וְהָאֵר גִּירָשׁ אֶת הַחֲשֵׁךְ.
רַבִּי עֲקִיבָא קָם בְּשִׁמְחָה, אָמַר "מוֹדָה אֲנִי" לַשָּׁמַיִם, וְחִזֹּר
וְחִזֹּר לָעִיר כִּדִּי לִרְאוֹת מַה שְׁלָם תּוֹשְׁבֶיהָ.

עִיר שְׁלָמָה שְׁבוּיָהּ!

כְּשֶׁהָגִיעַ רַבִּי עֲקִיבָא לְעִיר, שָׂרַר שָׁם שָׁקֵט נֶחָרָד.
אֲנָשִׁים שֶׁנִּשְׁאַרוּ סִפְרוּ לוֹ: "בְּלִילָהּ בָּאוּ חִילִּים שׁוֹדְדִים
וְלָקְחוּ בַּשְּׂבִי אֶת כָּל מִי שֶׁיָּשָׁן בְּעִיר!"

הַסִּכָּנָה הַיִּתָּה
כָּל כֹּךְ גְּדוּלָּה!

פותרים את התעלומה: איך השם הציל אותנו?

הקשי בלילה	הסכנה שנמנעה	הנס של השם!
 הנר נכבה	→ אם היה דולק: החילים היו רואים את האור!	
 התרנגול נטרף	→ אם היה קורא: החילים היו שומעים אותו!	
 החמור נטרף	→ אם היה נוער: החילים היו מוצאים את רבי עקיבא!	

איזה נס עצום! תודה לנשם!

רבי עקיבא הבין פתאום את הסוד.
כל מה שהיה נראה בלילה מפחיד ועצוב – היה בעצם הגה של הנשם עליו!
אם שלושת הדברים לא היו אובדים לו, חזיו היו בסכנתה.

הלא אמרתי לכם: כל דעביד רחמנא – לטב עביד!!!

הַלַּקַח שֶׁלָּנוּ: הַיֵּשׁ אֹהֵב אוֹתָנוּ מְאֹד!

אֲנַחְנוּ לֹא תָמִיד מְבִינִים מִיָּד לָמָּה קוֹרִים דְּבָרִים שְׁנֵרָאִים קָשִׁים.
אָבֵל בּוֹרָא עוֹלָם הוּא אָבִינוּ הָאוֹהֵב. יֵשׁ לוֹ תִּכְנִית מִשְׁלֶמֶת שְׂכָלָה חֲסֵד.

מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׂאֵבָא וְאַמָּא מוֹנְעִים מֵאֲתָנוּ דְּבָרִים מְסַכָּנִים לְטוֹבֵיתָנוּ,
כִּי גַם הַיֵּשׁ אֹהֵב וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ בְּכָל שְׁנֵיהַ בַּחַיִּים!

איך זה נראה בחיים האמתיים שלנו?

פספסת את ההסעה לבית הספר?
נפלת במשחק בהפסקה?
לא הצלחת במבחן כמו שרצית?

**אל תתיאש! תחשב מיד: כל מה שהשם עושה – הוא לטובה!
לשם יש סבה מצוינת. תגיד תודה על מה שיש!**

מעגל דיון בכתה (דברו עם החברים!)

1. מתי קרה לכם דבר שהיה נראה "רע" בהתחלה, אבל בסוף גליתם שהוא היה ממש לטובתכם?

2. מה אנחנו יכולים לומר או לחשב בלב כשמשו לא מסתדר לנו כמו שתכננו?

3. איך הסיפור של רבי עקיבא מגדיל את האהבה שלנו לשם יתברך?

ממשיכים לצעד עם השם מתוך בטחון ושמחה!

